

Nr 224.

Av herr **Wolgast**, *angående statsbidrag till lindring av mindre bemedlade patienters å landsbygden sjukvårdskostnader.*

Kungl. kungörelsen av den 29 juni 1926 (nr 293 ändring 390/1926) stadgar bl. a. de grunder, enligt vilka statsbidrag utgår till mindre bemedlade patienters å landsbygden sjukvårdskostnader. Däri föreskrives, att statsbidrag utgår med $\frac{3}{5}$ dels av det läkarearvode, som överstiger 7 kronor och dels av kostnaden för den del av läkarens resa, som faller utanför ett avstånd av 10 km. från läkaren till stationen. Berättigad till bidrag är person, som till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt är taxerad till lägre belopp än 2,000 kronor och som icke äger eller brukar jordbruksfastighet med ett taxeringsvärde överstigande 10,000 kronor.

Såsom särskilt anmärkningsvärt förtjänar anmärkas att innehavare av annan fastighet än jordbruksfastighet kan komma i åtnjutande av statsbidrag hur högt fastigheten än är taxerad.

I årets statsverksproposition under femte huvudtiteln har upptagits ett förslagsanslag av 75,000 kronor. Oaktat ovan nämnt bidrag utgår är likväl sjukvårdskostnaderna för många å landsbygden särskilt betungande, och mycket talar för att en ökning av anslaget vore berättigat.

Vid 1936 års riksdag väcktes en motion, nr 497, av herr Nyblom om särskild provinsialläkartaxa för vissa Norrlandslän. Andra tillfälliga utskottet har i utlåtande nr 7 avstyrkt motionen, vilket ock blev riksdagens beslut. Tager man del av utskottets yttrande, finner man, att utskottet väl beaktade motionen och de skäl, som anförts för bifall till densamma, men fann att andra åtgärder än de föreslagna vore lämpliga. Utskottet åberopade en av medicinalstyrelsen till utskottet ställd skrivelse, av vilken framginge, att en lindring kunde beredas mindre bemedlade i fråga om deras sjukvårdskostnader genom att höja statsbidraget från $\frac{3}{5}$ till $\frac{4}{5}$ och genom att höja taxeringsgränsen med 50 %.

Det synes vidare vara uppenbart, att 2,000 kronor i statlig inkomst och förmögenhet ej svarar mot bestämmelsen om bidrags utgående till person, som äger eller brukar en jordbruksfastighet med ett taxeringsvärde ej överstigande 10,000 kronor. Det torde vara ytterst sällsynt, att en person, som brukar en gård taxerad till 10,000 kronor, har en inkomst av 2,000 kronor. Det synes vara en orättvisa mot den mindre jordbrukaren, som ej har 2,000 kronor i taxerad inkomst- och förmögenhetsskatt, men har eller brukar en jordbruksfastighet av 10,000 kronor. För att uppnå större likställighet torde fastighetstaxeringsgränsen böra höjas till lägst 15,000 kronor.

Genom en sådan anordning har emellertid ej beretts effektiv lindring för personer, som bo alltför långt avlägset från läkarens stationsort. Att höja

statens bidragsandel torde knappast hava den riktiga effekten för dessa, utan vore att föredraga att bidraget för den del av läkarens resa, som överstiger visst avstånd, t. ex. 3 mil, helt bestrides av statsmedel.

I detta sammanhang bör påpekas den fördel för sjukkassorna, som en lindring i sjukvårdskostnaderna skulle innebära, och detta särskilt i län med stora provinsialläkaredistrikt.

Ovan föreslagna åtgärder komme likväl ej att lösa frågan i sin helhet. Det borde vara så, att i görligaste mån sjukvårdskostnaderna bleve lika stora, varhelst den välbehövande än vore bosatt. De föreslagna nyinrättade provinsialläkaredistriktet komma vidare otvivelaktigt att verka såsom en lindring i sjukvårdskostnaderna, men komme fortfarande stora olägenheter att kvarstå i ovan berörda hänseenden. En utredning vore därför påkallad, men som en omedelbar hjälp vore de föreslagna åtgärderna av stort värde.

Med stöd av det anförda tillåter jag mig anhålla,

dels att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning angående statsbidrag till lindring av mindre bemedlade patienters å landsbygden sjukvårdskostnader, och dels att statsbidrag må utgå till den, vars taxering enligt förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt icke överstiger 2,000 kronor och som icke äger eller brukar jordbruksfastighet med ett taxeringsvärde överstigande 15,000 kronor.

Stockholm den 23 januari 1937.

T. Wolgast.